

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

6 Ordineri ignaros si quos Simon, tolerantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

QUÆSTIO VI.

Quid verò de his fieri debeat, qui ignoranter à simoniaco ordinati sunt (quod sexto loco quaesitum est) supra, in capitulo quilibet Urbani a quod sic incipit [Si quis à simoniaco, &c.] requiratur. Nunc autem de illis queritur, qui non per ordinationem penitentiam offerunt, sed pro electione, vel ut decessum electio fiat, vel ut subscriptione firmetur, vel ut electio non resistat, aliquibus premia largiantur: an eorum electio iuris sit iudicanda. Non enim videtur Spiritus Sancti donum esse, qui non pro consecratione, sed pro electione munera largiuntur, cum nullus spiritum gratis aliquos faciat electio participet. Sed sicut ecclesiasticarum rerum emporia simoniaco iudicantur, quia ecclesiastici officii ira adiuncta sunt, ut alterum sine altero aliquid non proveniat: ita quia per electionem venit ad consecrationem, perinde simoniaco habetur, qui pro electione premia largitur, ac si pro consecratione munera dedisset.

C. I. ¶ De iis qui pro muneribus ordinationem faciunt.

Unde Symmachus scribit Casario Episcopo, epist. 1. c. 5.

Si quis autem Episcopatum desiderat, data pecunia potentes personis minime suffragatrices adhibeat: nec ad decretum sibi sciendum clericos, vel cives ad subscribendam, adhibito a quibuslibet generis timore, compellat, vel premiis quibuslibet exhortetur.

C. II. ¶ Simoniaco est, qui, ut eligatur, premia largitur.

Item Gregorius Salona, c. consilientibus, lib. 1. epist. 26.

Ego autem & vestra dilationi providens, & meæ animæ omnipotentis Dei iudicium pertimescens, ejusdem Maximi causam subtiliter exquiri desidero; si nullis criminibus pressus, quæ sacro ordini contradicunt, si non per simoniacam hæresim, id est, premia quibusdam se eligentibus præbendo, ad sacerdotale pertingere officium conatur. Tunc enim liber pro vobis apud Dominum intercessor erit, si non obligatus de suis, ad locum intercessionis venerit.

C. III. ¶ Sicut ordinatis, sic electis, vel consensibus venalitati debet præferri.

Item Gregorius Syagris Episcopo Augustodunensi, & alio Episcopo, lib. 7. epist. 110.

Levit. 19. is, qui invitatus renuit, quasi refugit, facris est altibus admovendus, sic qui ultro ambit, vel importune se ingerit, est proculdubio repellendus. Nam qui sic nititur ad altiora cõscendere, quid aliud agit, nisi ut crescens decrescat, & ascendendo exterius, interius ad profunda descendat? Itaque fratres charissimi in sacerdotibus ordinandis syncretismis vigeat: sit simplex & sine venalitate consensus: pura præferatur electio, ut si ad summam i facerdotii non suffragio venditorum proventus, sed Dei creatur esse iudicio.

¶ Summa] In vulgari codicibus legitur, ad summum sacerdotii, vel Pontificii. Emendatus vero est hic locus ex originali, Angilmo, Polycarpo, & plerisque vetustis Gratiani exemplaribus.

Si autem pecunia promissa fuerit, vel soluta, electio vel ordinatio penitus ignorante, nec in modo ad electionem, vel ordinationem perveniret, et nullatenus esse videtur: nec ad reatum criminis pertinet, cuius consecratio non habetur, nec ad electionem, vel ordinationem castissimum, ad quos aliam, non per pravam illorum cupiditatem, pervenisse dicitur.

a ead. g. 1. b Polyc. 12. tit. 1. Angl. d. c. 69. c. al. Salom. d. Angl. d. c. 76. Polyc. 12. tit. 2. c. Angl. d. c. 79. Polyc. 2. tit. 1. f. Angl. d. c. 10.

QUÆSTIO VII.

Nunc autem de septima quaestione tractandum est, an renunciatus sua heresi recipiendus in Episcopali dignitate.

C. I. ¶ Qui redeunt ab heresi in sui ordinibus recipiantur.

De his ita scribit Cyprianus, lib. 2. epist. 1.

Si catholica prius ordinati fuerint, & postmodum peccati, ac rebelles contra ecclesiam steterint; vel apud hæreticos à Pseudoepiscopis, & antichristis contra Christi dispositionem profana ordinatione promoti sint, & contra altare acque divinum verbum, sacrificia foris falsa ac sacrilega offerre conati sint; eos quoque hac conditione suscipi convenit: cum revertuntur, ut communione laici, & satis habeant, quod admittuntur ad pacem, qui hostes pacis exiterint, nec debere eos revertentes ea apud nos ordinationis & honoris arma retinere, quibus contra nos rebellaverint.

¶ Convenit] In originali non est verbum istud, sed, loco ipsius, hæc hinc capiti antecedunt. Addimus planè, & adiungimus, frater charissime, consensu & auctoritate communi, ut etiam si qui Presbyteri, &c. Multa vero in hoc capite expressit B. Cyprianus sunt emendata.

C. II. ¶ De iis qui pro muneribus ordinationem faciunt, & qui redeunt ab heresi, in suis ordinibus recipiantur.

Item ex septima synodo e.

Si quis i omnem traditionem ecclesiasticam scriptam, vel non scriptam violat, anathema sit. ¶ Omnis * Episcopus: 2. vel Presbyter, aut Diaconus convictus, quod pro muneribus ordinationem dederit, vel acceperit, à sacerdotio cadit. ¶ Sed dicunt fortasse quidam, quia penitentiam agimus pro peccato, & Deus indulget illud. Ita & ego dico, quia omnem penitentiam recipit Deus, & indulget per penitentiam peccata, quæ iam facta sunt. Novi enim quod David fornicatorem & homicidam per penitentiam receperit Deus, & quod dixerit de eo [Inveni virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.] Novi rursum eundem audientem f. à Deo [Non distinguabis mihi domum, quia vir sanguinum es.] Scio Manassæ g per confessionem dimissam impietatem suam. Scio meretrices, b & telonarios per penitentiam receptos: nullum tamen eorum, qui ante baptismum peccaverunt, sacerdotibus connumeratum. Scio i quosdam, dum essent in mundo, in multa fornicatione mansisse, monachos vero factos quasi luminaria mundi resplenduisse, nullum tamen ad sacerdotium ascendisse. Quod etiam raro contingit, nulla tamen lex ecclesie fuit. Novimus peccatricem prius Mariam, & post conversionem, quamvis sancta & casta, tamen inter diaconissas non est computata. Sed quid hoc dico? Sequens sanctos Apostolos, i & venerabiles Patres m cum omni fiducia clamo. Qui per simoniam ordinatus est, sive Episcopus, sive Presbyter, sive Diaconus, alienus est à sacerdotio: neque enim venalis est gratia Spiritus Sancti. Caipha traditio, & adventio simonis, à sancto sacerdotio est aliena. ¶ Et si in fornicationem lapsus est aliquis post baptismum, in sacerdotium non recipitur. Canones n enim hoc prohibent. Si quis vero cum hoc peccato ad sacerdotium proventus est, cognitus degradetur. Item paulo

a Deusedis par. 2. & 4. Angl. l. 8. cap. 39. b al. laici. c Ex altione 1. in 7. anathematiz. d Deusedis p. 2. pro p. 4. cap. 79. e Ex epist. Tarasii ad Iovinem. 109 p. 3. c. 111. Angl. l. 6. c. 87. f Angl. 12. f. 1. Paral. 22. & 1. Paral. 22. g 2. Paral. 3. h Math. 21. Mar. 2. Luc. 5. i Can. 30. Apost. k Iuan. 12. l Angl. 8. m Can. 16. Apost. n Can. Neofsc. g. 15. q. 8. ca. 1. Polyc. d. 6. tit. 12.